עבירות מחשב | שליפת מידע שלא כדין | פגיעה בפרטיות - גזר דין ביה"ד למשמעת של עובדי המדינה

כ"ט בסיון התשס"ח

2 ביולי 2008

בד. 832-2008

בד"מ 36/08

ת.ז: 55994313

בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה

בפני :

עו"ד אורי כהן

-

יו"ר

מר מייק לוין

-

חבר

מר גלעד נבו

-

חבר

התובעת:

עו"ד אילה הוניגמן-ליפץ

הנאשמת:

XXX XXXX

ב"כ הנאשם:

עו"ד גיא פלנטר

נציג המשרד:

מר דניאל גרינברג

גזר – דין

בתאריך 25.6.08 הרשיע בית הדין את הנאשמת על פי הודאתה, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות לפי סעיפים 17(1), 17(2) ו-17(3) לחוק שירות המדינה (משמעת) התשכ"ג – 1963 (להלן – "החוק").

הנאשמת המשמשת כרכזת מעסיקים בסניף XXXXX של המוסד לביטוח לאומי (להלן – "המוסד") הואשמה שבהזדמנויות שונות במהלך שנות עבודתה במוסד (חלקם של המועדים אינם ידועים במדויק לתביעה, וחלקם מתייחסים לתקופה שבין החודשים יולי 2007 – נובמבר 2007) נכנסה אל מאגר המידע של המוסד על מנת לשלוף מידע על אנשים שונים, שלא כדין ושלא לצרכי עבודתה אלא לצרכיה הפרטיים בלבד, כמפורט בכתב התובענה המתוקן ובהכרעת הדין.

בהתנהגותה ובמעשיה פגעה הנאשמת במשמעת בשירות המדינה, הפרה את הוראות סעיפים 9.01, 9.02, 9.03 ו-12.01 לכללי האתיקה לעובדי המדינה (פורסמו ביום 28.6.1987), הוראות סעיף 2(7) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א – 1981 והוראות סעיפים 65.13, 65.194 ו- 65.195 לתקש"ר, והתנהגה התנהגות שאינה הולמת את תפקידה כעובדת המוסד וכעובדת מדינה.

הנאשמת הודתה במיוחס עפ"י כתב התובענה המתוקן והורשעה כאמור.

הסדר הטיעון וטיעונים לכיבודו

הצדדים להליך הגיעו להסדר טיעון, שאם בית הדין יתן לו תוקף, לפיו יוטלו על הנאשמת אמצעי המשמעת המוסכמים הבאים:

נזיפה חמורה.

הפקעת משכורת קובעת אחת.

הקפאת דרגה לתקופה של שנה וחצי.

בהמשך הדיון שמע ביה"ד את עמדות הצדדים באשר לכיבודו של הסדר הטיעון.

עמדת התביעה

התובעת המלומדת עמדה על החומרה שבמעשיה של הנאשמת, אשר שלפה ב-49 הזדמנויות שונות מידע אישי לגבי אנשים שונים וזאת במהלך החודשים יולי עד נובמבר 2007, וכשהיא פועלת בניגוד לאיסורים הקבועים בחוק הגנת הפרטיות.

לטענת התובעת, המטרה היחידה שלשמה חדרה הנאשמת לאותן רשומות היתה סיפוק יצר הסקרנות שלה, וקיצור זמן ההשגה של מידע אודות אנשים שונים. כמות השליפות המרובה שביצעה הנאשמת מעידה כי אין מדובר במעידה חד-פעמית, וכי קלות דעת בלתי נסבלת איפיינה את הנאשמת עת עיינה, שלא כחוק, ברשומות המידע האישיות.

החומרה במעשי הנאשמת באה לידי ביטוי גם בשליפות מידע אודות בחור שהוצע כשידוך לביתה, כאשר הנאשמת ביררה פרטים לגביו ולגבי אמו ומסרה אותם לרב.

התובעת הפנתה לפסקי הקין שדנו בחשיבותה של הזכות לפרטיות, אשר הפרתה פוגעת קשות בתדמיתו של שירות המדינה (עש"מ 6843/01 בעניין יפתח בן דוד; עש"מ 7111/02 בעניין יאיר אשואל).

טענת הנאשמת, לפיה לא ידעה או לא היתה מודעת לאיסור של שליפות מידע ממאגרים שלא לצורכי עבודה, אינה יכולה להתקבל שכן כל עובדי המוסד ובכללם הנאשמת, עברו תדריכים וריענונים בנוגע לאבטחת המידע והחובה להימנע מבדיקות לצרכים אישיים ופרטיים.

אף המסך הראשי בכל מחשב במוסד מזכיר ומרענן איסור זה.

למרות שהעבירות של שליפות מידע הינה רעה חולה במשרדים שונים ובמוסד לביטוח לאומי ויש להטיל עונשים חמורים על מנת למגר תופעה זו, החליטה התביעה לשקול שיקולים לקולא ולהגיע להסדר הטיעון עם הנאשמת. ואלה שיקולי התביעה:

הודייתה של הנאשמת ונכונותה להגיע להסדר בשלב מוקדם של הדיונים, ובכך נחסך זמן יקר של כל הנוגעים בדבר.

המידע שמסרה הנאשמת לגורמים שלישיים התמצה בשם האדם ושם אמו בלבד.

מצבה הכלכלי של הנאשמת קשה, וכל אמצעי משמעת כספי או כלכלי, מעבר למה שסוכם עליו בהסדר הטיעון יהיה למעלה מיכולתה הכלכלית. אף הפקעת המשכורת הינה מעמסה כבדה ביותר עבורה.

לרכיב הקפאת הדרגה אין משמעות מעשית כלפי הנאשמת, בהיותה בשיא "מתח הדרגות" של משרתה, אולם אמצעי משמעת זה עלול להרתיע עובדי ציבור אחרים מביצוע עבירות של שליפות מידע ממאגרים שלא לצורכי העבודה.

התובעת סבורה שיש להעלות את רף הענישה בעבירות של שליפות מידע, אולם במקרה הנוכחי אמצעי המשמעת המבוקשים הם מידתיים והולמים וזאת לאור נסיבותיה האישיות הקשות של הנאשמת.

גישת המשרד

המשרד מצדד בהסדר הטיעון. המדובר בעובדת ותיקה במוסד, עובדת "קבועה" מ- 1.7.1978, דרגתה +19, שזה שיא "מתח הדרגות". המשמעות של הקפאת הדרגה מתבטאת בכך שאם יתבצע שינוי תקן לגבי תפקידה של הנאשמת, ו"מתח הדרגות" של משרתה יעלה, הרי הקפאת דרגתה תימנע ממנה להתקדם במשך שנה וחצי מיום אישורו של הסדר הטיעון.

טיעוני ההגנה

הסניגור המלומד ביקש כי ביה"ד יאמץ את הסדר הטיעון, הואיל והסדר זה מצוי בתוך מתחם הסבירות של אמצעי המשמעת המוטלים באישומים קא עסקינן ובהתחשבות במכלול נסיבותיה האישיות של הנאשמת:

הנאשמת לא הפיקה כל רווח משליפות המידע האסורות, וגם לא העבירה את המידע לגורמים אחרים, למעט מקרה אחד בו הועבר המידע של שמות בחור מסויים ואימו לרב של הנאשמת. אשר על כן גם הפגיעה בפרטיות היתה מצומצמת, והתייחסה למידע גלוי שניתן היה לקבל אותם גם מאמצעים אחרים (כגון: שירותי מודיעין הטלפון של בזק).

לנאשמת לא היתה כוונת זדון במעשיה, והשימוש במאגרי המידע נעשה גם בניסיון לאתר כתובות של מכריה על מנת לשלוח להם הזמנות לאירוע פרטי.

בעקבות חשיפת הפרשה בה היתה מעורבת הנאשמת, שונה הכיתוב על גבי מסך הכניסה למאגרי המידע של המוסד לביטוח לאומי. בעבר הכיתוב אמר: "כל כניסה למחשב תיעשה לצורכי עבודה בלבד (נ/2), ואילו כיום האזהרה חמורה ומפורשת יותר: "שימוש לרעה במידע המופק במסוף זה ו/או מסירת מידע הם בגדר עבירה פלילית שדינה מאסר!!", (נ/1).

הסניגור אינו טוען כי מרשתו לא עשתה שימוש לרעה במידע, אך שיש לזקוף לזכותה את הודייתה המיידית בעבירות, את נטילת האחריות החד משמעית על מעשיה, ואת החרטה הכנה שהביעה לאורך חקירותיה בנציבות שירות המדינה.

הנאשמת היא בת 48, עובדת במוסד מזה 30 שנה, וחוות הדעת עליה מצד הממונים לאורך השנים הינן חיוביות כמפורט במסמכים שהוגשו לעיונו של ביה"ד (נ/3 א'-ה').

מצבה הכלכלי של הנאשמת קשה, נטל פרנסת המשפחה רובץ באופן כמעט בלעדי על כתפיה, בעלה XXXX העובד XXXXX ב XXXXX. לבני הזוג 5 ילדים המתגוררים עם ההורים (הבת הבכורה עומדת להינשא בקרוב), הנאשמת ממנת את שכר הלימוד של ילדיה ושקועה בחובות כבדים. (הסניגור הגיש לעיון ביה"ד תדפיסי חשבון בנקאיים – נ/4 – בו מצויינות יתרות חובה ששיעורן מעל 20,000 ₪).

בנעילת טיעוניו מבקש הסניגור לכבד את הסדר הטיעון, ולפרוע למספר תשלומים את הפקעת משכורתה של הנאשמת. לדבריו אמצעי המשמעת המבוקש שעניינו הקפאת דרגה הינו מידתי, בנסיבות העניין, הואיל והורדה בדרגה היתה פוגעת ב"כיס ריק", כלשונו.

לצורכי השוואה הסניגור היפנה למספר פסקי הדין שיצאו מתחת ידו של בי"ד זה, ע"מ להוכיח שאמצעי המשמעת המבוקשים בהסדר הטיעון הינם סבירים (בד"מ 1/05, נדון מנהל מדור במיסוי מקרקעין, ששלף ב-151 מקרים מידע לצרכיו הפרטיים, לנזיפה חמורה, הפקעת משכורת קובעת והקפאת דרגה לשנה אחת; בד"מ 203/02 נדון רכז חוליה במס הכנסה, ששלף ב-47 מקרים מידע שלא כדין, לנזיפה חמורה, הפקעת משכורת והקפאת דרגה לשישה חודשים; בד"מ 137/04 נדון מפקח ראשי בפקיד שומה 4, ששלף ב-48 מקרים מידע שלא כדין ממאגרי מס הכנסה, לנזיפה חמורה, הפקעת חצי מהמשכורת, והקפאת דרגה למשך שישה חודשים).

דבר הנאשמת

מבקשת להקל בדינה. מודה בעבירות המיוחסות לה ומצטערת על הדרך בה נהגה.

החלטת בית הדין

לבית דין זה, בדומה לערכאות שיפוט אחרות, מסור שיקול הדעת אם ליתן תוקף ולאשר את הסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים, או להחליט שקיימת הצדקה לשנותו לחומרא או לקולא עפ"י שיקול דעתו.

לצורך החלטתנו בעניין נשקלו על ידינו השיקולים הבאים:

לשאלת כיבודם של הסדרי הטיעון

השאלה אם לכבד הסדר טיעון, לדחותו או לשנותו מסורה לשיקול דעתו של בית הדין אשר בודק אם נמצאו האיזונים הנדרשים בין עמדת התביעה המצווה על האינטרס הציבורי לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם.

בעש"מ 4542/97 אליהו סבג נ' נציבות שירות המדינה (פ"ד נא(5) 593 נקבע:

"הסדר טיעון אינו מחייב את בית הדין. עם זאת, לעיתים קרובות יש עניין ציבורי בעריכת הסדר טיעון, ולפיכך יש גם, בדרך כלל, עניין ציבורי בקיום הסדר טיעון. לכן אין זה ראוי שבית הדין יסטה מהסדר טיעון אלא אם יש לכך טעם טוב בנסיבות המקרה.

טעם לסטייה מהסדר טיעון קיים אם מתברר כי ההסדר מתבסס על שיקולים פסולים, כגון משוא פנים. כך גם כאשר בית הדין סבור שאמצעי המשמעת שעליהם הוסכם בהסדר הטיעון סוטים במידה משמעותית מן האמצעים הראויים בנסיבות המקרה, או כי הם בלתי סבירים באופן בולט עד שהעניין הציבורי, הדורש לסטות מן ההסדר, גובר על העניין הציבורי בקיום הסדרי טיעון. אולם אם אין טעם מעין זה ראוי שבית הדין יסטה מהסדר טיעון, רק כדי להחמיר במידת מה את אמצעי המשמעת שעליהם הוסכם בהסדר."

(ראה גם ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל דינים עליון, כרך סג 577).

על העבירות

על עבירות המשמעת של שליפת מידע שלא כדין, אמר בית המשפט העליון את דברו כדלקמן:

"העבירות המשמעתיות של שליפת מידע ממאגרים שלא לצרכי התפקיד יוצרות פגיעה קשה בתדמיתו של שירות המדינה. צא וחשוב מה מידת הפגיעה הצפויה לכל אדם מהישוב, שעה שמידע אישי אודותיו, שנאסף על ידי ארגונים של השירות הציבורי לצרכי תפקידם, מועבר בשוק במידע כמוצר, ועלול להגיע לרשות הרבים ואולי לשמש את יריביו האישיים ומתחריו העסקיים של אותו אדם. בנוסף לפגיעה בתדמיתו של שירות המדינה נפגע אמונו של הציבור בשירות זה."

(עש"מ 1711/02 נציבות שירות המדינה נ' יאיר אשואל (פ"ד נז(1) 920).

ובעש"מ 6348/01 יפתח בן דוד נ' נציב שירות המדינה (פ"ד נו(2) 918, 923), בית המשפט הוסיף:

"ההישגים הטכנולוגיים של העידן המודרני הביאו עימם כתוצאת לוואי אפשרויות נרחבות לפגיעה בפרטיות. מאגרי המידע המצויים בידי הרשויות בכלל, ובידי מס הכנסה, בפרט, נותנים בידי עובדי הציבור שיש להם גישה אליהם יכולת ועוצמה לאסוף מידע רב על כל אדם מהציבור בישראל בכל היבט מתחומי חייו.

חזונו האפוקליפטי של ג'ורג' אורוול בדבר "האח הגדול" עלול על נקלה להפוך למציאות חיים אם לא ייושמו הגבולות לנגישות למאגרים ולשימוש בהם מעבר למטרה המוגבלת שלשמה ניתנה הסמכות למופקדים על מאגרי המידע."

זאת ועוד – הקלות הבלתי נסבלת, בה ניתן להשיג מידע ולהפיצו, מחייבים להציב מנגד אמצעי מרתיע. על כן, מדיניות ענישה ראויה מחייבת להחמיר עם עובד מדינה העובר עבירה של שליפת מידע, שלא כדין, ולהטיל אמצעי משמעת חמורים על העבריינים, שירתיעו עובדים אחרים מביצוע אותה עבירה.

בעש"מ 7111/02 בעניין יאיר אשואל (לעיל) הדגיש בית המשפט העליון כי קיים מדרג של חומרה בעבירות המשמעת בגין שליפת מידע שלא כדין ממאגרי המידע:

"בכל הנוגע לחומרתו של המעשה ולקביעת מדרג החומרה של עבירת המשמעת, יש מקום להחמיר עם עובד בנסיבות של שליפת מידע מהמאגר והעברתו לגורם חיצוני. כמובן שחמורה במיוחד מסירת המידע לגורם חיצוני עבור תמורה כספית, אך אין להמעיט מהחומרה שבהעברת המידע לגורם שיכול לעשות בו שימוש, אף אם העברת המידע היתה ללא תמורה. בין יתר הנסיבות לחומרה, יש לשקול גם את היקף מעשי שליפת המידע, תכליתם והשימוש שעשה בהם העובד. ככלל, ועל דרך העיקרון ניתן לקבוע כי כאשר מדובר בשליפת מידע שיטתית ובמיוחד כאשר השליפה נועדה למסירת המידע לגורם חיצוני בנסיבות בהן המסירה אינה חד פעמית, מן הראוי לשקול להטיל על העובד אמצעי משמעת של פיטורין."

ובעש"מ 7797/07 בעניין צוריאל מיימון, נאמר:

"במובן הנורמטיבי, הציפיות מעובד בגדרי עבודתו הן כי יעשה אותה כמשרת ציבור, בלא עירוב מניעים אחרים, כדי שלא יתקיים "איש הישר בעיניו יעשה". נאמנות עובד הציבור מתבטאת לא רק בהגבלות החוק, אלא אף בנורמות המשפט הציבורי.

עובד הציבור שבידו מפתח למאגרי מידע מוזהר בדין אזהרה חמורה שלא לחרוג מכלל השימוש בהם."

(עש"מ 7797 צוריאל מימון נ' נציבות שירות המדינה; ניתן ביום 6.11.07).

הנאשמת הינה עובדת ותיקה (כ-30 שנה) במוסד לביטוח לאומי וקיימת היתה ציפיות מצד המוסד ומצד הציבור בכללותו, כי תעשה שימוש ראוי במידע הרב המצוי במוסד לביטוח לאומי, ואשר לו נחשפה במסגרת עבודתה.

על האישומים

בגין פרטי האישומים בהם הודתה הנאשמת בפנינו, היא הורשעה בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו-(4) לחוק:

"(1) עשה מעשה, או התנהג, באופן שפגע במשמעת שירות המדינה;

לא קיים את המוטל עליו כעובד המדינה על פי נוהג, חוק או תקנה, או הוראה כללית או מיוחסת שניתנו לו כדין, או התרשל בקיום המוטל עליו כאמור;

התנהג התנהגות שאינה הולמת את תפקידו כעובד המדינה או התנהג התנהגות העלולה לפגוע בתדמיתו או בשמו הטוב של שירות המדינה;

נבחן בקצרה את יסודות העבירות בהן הורשעה הנאשמת:

פגיעה במשמעת שירות המדינה – ס' 17(1) לחוק:

לעניין זה קבע כבר בית המשפט העליון בעש"מ 3/75 אלפונסו דבוש נגד נציבות שירות המדינה (פ"ד ל(1) 231):

"לא אמצה כאן תיאור כל יסודותיו וסימני האיפיון של המושג "משמעת". יספיק לצורך הנושא שבפנינו אם אומר כי, המשמעת היא בעיקרה מערכת הנורמות, הנהלים והנהגים, המסדירה אופן פעולתה של מסגרת ארגונית בעלת מעמד מיוחד, והקובע סדריה ובכלל זה חובותיהם וסמכויותיהם של המשרתים בה, בזיקתם זה לזה וזיקתם למסגרת עצמה."

כן ראה: ער"מ 1/82 עירית ת"א נ' אלי רובין פד"י לו(3) 579.

אי קיום המוטל עליו על פי הוראה כללית או מיוחדת שניתנו לו כדין, או התרשלות בקיום המוטל עליו – סעיף 17(2) לחוק:

כאמור לעיל, הנאשמת הודתה כי הפרה את הוראת סעיפים 9.01, 9.02, 9.03 ו-12.01 לכללי האתיקה לעובדי המדינה שזה לשונן:

"9.01 על עובד המדינה לשמור בסוד ולנקוט בכל האמצעים הנדרשים

כדי לשמור בסוד כל מידע שהגיע אליו בתוקף תפקידיו ואין הוא

רשאי למסור מידע כלשהו, אלא למי שהוסמך כדין לקבלו.

עובד המדינה לא ישתמש במישרין או בעקיפין במידע שהגיע

אליו בתוקף תפקידיו או בקשר אליהם, לשם קידום ענייניו או

ענייניו של כל אדם אחר שלא כדין.

עובד המדינה לא יוציא מידע ממחשב או מרשומות שבידו או

שבאחריותו או בהישג ידיו, שלא לצורך מילוי תפקידיו ולא

יעשה במידע זה שימוש שלא כדין.

12.01 אסור לעובד המדינה לנצל את מעמדו או תפקידו בשירות

המדינה לקידום עניין אישי שלו או של אדם אחר ולכל מטרה

שאינה קשורה במילוי תפקידיו."

כן הודתה הנאשמת כי הפרה את הוראות סעיף 2(7) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א – 1981 הקובע כי פגיעה בפרטיות היא, בין היתר, "הפרה של חובת הסודיות שנקבעה בדין לגבי ענייניו הפרטיים של אדם."

הנאשמת הפרה גם את הוראות התקש"יר הנוגעות ל"כניסה למחשב", פרק 65.13 אשר בו נמצאת הוראת פיסקה 65.131 הקובעת כי: "המידע האצור במאגרי המידע שייך ברובו לתחום צנעת הפרט של העובדים, ועל כן הוא חסוי והגישה אליו מוגבלת רק לעובדים בתחום עיסוקם בלבד"..., וכן את הוראות התקש"יר הקבועות בפרק 65.19 לתקש"יר שעניינו "זכות עיון ואיסורים שונים." פיסקאות 65.194 ו-65.195 בפרק זה קובעות כדלקמן:

"65.194 לא ישתמש עובד במחשב או במסוף, אלא לצורכי העבודה בלבד.

כמו כן אין להכניס מידע על מדיה מגנטית (דיסקט, תקליטור),

שמקורו מחוץ למשרד למחשב המשרדי, וזאת על מנת לא לזהם

ולסכן את המידע המשרדי. יש לעקוב אחר ההוראות

המתפרסמות מעת לעת בנושא.

65.195 לא ישלוף עובד נתונים ממאגר מידע, אלא אם הוסמך לכך ולצורך

תפקידו בלבד."

התנהגות שאינה הולמת עובד מדינה – סעיף 17(3) לחוק:

לגבי סעיף זה בעש"מ 3849/03 מיכל אלבז נגד נציבות שירות המדינה (דינים עליון, כרך סו, 854) נקבעה הגדרתה של העבירה:

"אכן, עבירה לפי סעיף 17(3) אינה עבירה שגבולותיה מוגדרים, וכבר נאמר עליה שהיא בעלת "רקמה פתוחה", המתאימה את עצמה לנסיבות העניין ולזמנים, ושוליה רחבים ביותר. אף על פי כן, היא איננה חסרת גבולות, והיא מתאפיינת בהתנהגות פסולה מן הסוג "ששום ארגון או מקצוע אינו יכול לסבול, משום שאם היא תיהפך התנהגות מקובלת באותו ארגון או מקצוע, יהיה בכך כדי להעכיר את האווירה, לשבש את יחסי העבודה, לערער את יחסי האמון מצד הציבור, או לחבל בדרך אחרת בתפקוד התקין של הארגון."

כן ראה: ער"מ 1351/95 ליאון פינקלשטיין נ' התובע בבית הדין המקומי למשמעת פד"י מט(5) 573, 578; עש"מ 5246/98 אהרון אהרוני נ' נציבות שירות המדינה פד"י נו(1) 481.

תכלית אמצעי המשמעת

תכלית אמצעי המשמעת המושתים על הנאשם היא כפולה: מניעת פגיעה משמעותית בתפקודו של השירות הציבורי, בתדמיתו ובאמון הציבור בו מחד, והתרעת עובדים אחרים לבל ייכשלו במעשים דומים מנגד. (ראה: ער"מ 4247/07 עירית חיפה נ' סביון שורקי פורסם ב- 27.6.2007).

על תכלית זו עמד בית המשפט העליון בשורה של פסקי דין (ראה, למשל: עש"מ 356/96 פלוני נ' נש"מ, דינים עליון כרך מג 446; עש"מ 5574/00 אורי בנית נ' מדינת ישראל, דינים עליון, כרך נט 43; עש"מ 4411/99 מדינת ישראל נ' עבדאללה חמזה פד"י נג(3) 77).

עם זאת, בענישה המשמעתית לא נפקד מקומם של שיקולים אינדיבידואלים לנאשם, ויש מקום להתחשב בכך במסגרת אמצעי המשמעת הנגזרים (ראה: עש"מ 22/07 יוסף אסדו נ' מדינת ישראל, פורסם ביום 11.11.2007; עש"מ 7635 שרתוק נ' נציבות שירות המדינה, תק על 2007(1) 700; עש"מ 917/99 מדינת ישראל נ' חמזה, פד"י נג(3), 77, 82).

נסיבות אישיות

ביה"ד שמע בקשב רב את נסיבותיה האישיות של הנאשמת ומשפחתה. מדובר בעובדת ותיקה מסורה ומוערכת שנטל פרנסת המשפחה עליה. דומה שאכן (כדברי השופט חשין, בעש"מ 1827/02 אברהם ספיר נגד מדינת ישראל - ניתן ביום 21.3.2002), אולי רוח שטות נכנסה בה עת עברה העבירות בהן הודתה. ("רוח שטות נכנסה בו באדם ועשה מעשה שעשה.")

סוף דבר

לאחר עיון ודיון והתלבטות רבה, החלטנו שלא להתערב בהסדר הטיעון שהוסכם בין הצדדים, הגם שהוא נוטה לקולא, וזאת בשל התחשבותנו בנסיבותיה האישיות המיוחדות של הנאשמת, שירותה המסור במשך עשרות שנים במוסד לביטוח לאומי והשימוש המוגבל שעשתה במידע.

בית הדין נותן להסדר הטיעון תוקף של פסק-דין, ומטיל על הנאשמת את אמצעי המשמעת הבאים:

נזיפה חמורה.

הפקעת משכורת קובעת אחת שתשולם ב-10 תשלומים שווים.

הקפאת דרגה לתקופה של שנה וחצי.

גזר הדין ניתן ביום א' בתמוז התשס"ח – 3.7.08 בהעדר הצדדים, להם יועבר באחת מדרכי המסירה המקובלות.

(-)

(-)

(-)

_____

_____

_____

אורי כהן

מייק לוין

גלעד נבו

יו"ר

חבר

חבר

בד"מ 36/08

מדינת ישראל

נציבות שירות המדינה

בית הדין למשמעת של עובדי המדינה